

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8Csp/10/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5316205298
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lýdia Stehurová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2021:5316205298.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou Mgr. Lýdiou Stehurovou v právnej veci žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému U. N., O.. X.XX.XXXX, U.. E.. Š. XXXX/X, XXX XX Č., v konaní o zaplatenie 478,86 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 177,04 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 177,04 € od 15.10.2013 do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

III. Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 4.7.2016, doručenou súdu dňa 8.7.2016, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 478,86 € s úrokom z omeškania vo výške 28 % ročne zo sumy 478,86 € od 15.10.2013 do zaplatenia a nahradiť trovy sporu. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 21.8.2008 zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej preňho zriadil a viedol účet č. F.XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Vzhľadom na porušenie zmluvy zo strany žalovaného tým, že žalovaný sa na predmetnom účte dostal do nepovoleného prečerpania vo výške uplatnenej istiny, žalobca zatvoril príslušný účet, o čom žalovaného informoval posledným výpisom z účtu. Pred zatvorením účtu vykonal dňa 14.10.2013 internú účtovnú transakciu a debetný zostatok previedol na vnútorný pohľadávkový účet F.XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Ide o internú transakciu banky, nejde o úhradu zo strany žalovaného. Po dobu nepovoleného prečerpania patrí žalobcovi aj úrok z prekročenej čiastky, ide o tzv. „úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“ odo dňa nasledujúceho po vykonaní vnútornej účtovnej transakcie. K žalobe pripojil zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb čl. 4, všeobecné obchodné podmienky účinné od 1.7.2016 čl. 5, sadzobník účinný od 1.7.2016 čl. 10, úrokové sadzby produktov žalobcu výpis z účtu za obdobie od 1.1.2013 do 14.10.2013 čl. 13 a nasl. Dňa 7.3.2017 doručil výpis z účtu žalovaného za obdobie od 1.1.2012 do 31.12.2012 (čl. 32 a nasl.).

2. Žalovaný, ktorému bola žaloba doručená do vlastných rúk dňa 10.10.2018, sa k žalobe písomne nevyjadril, v spore zostal nečinný.

3. Súd rozsudkom č. konania 8Csp/10/2016-75 zo dňa 9.1.2019 žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Hlavným dôvodom bolo neunesenie bremena tvrdenia i dôkazu na preukázanie oprávnenosti žalobou uplatneného nároku, nakoľko žalobca v žalobe bližšie nešpecifikoval, za aké obdobie a z akých položiek prečerpanie pozostáva, neboli špecifikované debetné a kreditné položky ani úrok, či poplatky. Nebolo povinnosťou súdu zostavovať rozhodujúce

skutkové tvrdenia namiesto žalobcu z pripojených listín. Žalobca len všeobecne konštatoval vznik debetného zostatku na účte žalovaného.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Žiline, súd odvolací, ktorý uznesením č. konania 8CoCsp/36/2020-218 zo dňa 30.9.2020 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V záveroch svojho rozhodnutia poukázal na to, že aby súd mohol pristúpiť k meritórnemu prejednaniu veci, musí byť splnená podmienka riadnej žaloby. Pokiaľ súd prvej inštancie žalobu považoval za nedostatočne skutkovo odôvodnenú, ide o vadu žaloby a preto bolo jeho povinnosťou pokúsiť sa postupom podľa ustanovenia § 129 ods. 1 CSP o jej opravu alebo doplnenie. Súd prvej inštancie bol preto povinný v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia žalobcu o nedostatkoch žaloby poučiť, kvalifikovane žalobcu k odstráneniu väd žaloby vyzvať, s uložením lehoty na odstránenie nedostatkov. Sám odvolací súd v odseku 11 svojho rozhodnutia poukázal na to, že pokiaľ je predmetom uplatneného nároku pohľadávka, ktorá pozostáva z viacerých čiastkových nárokov, je nevyhnutná taká špecifikácia pohľadávky, z ktorej bude vyplývať individualizácia uplatneného nároku. Pokiaľ sú súčasťou uplatňovaného nároku aj poplatky, je potrebné, aby žalobca riadne špecifikoval aj ich dôvod a výšku.

5. Súd prvej inštancie v nadväznosti na závery odvolacieho súdu uznesením č. konania 8Csp/10/2016-224 zo dňa 13.10.2020 žalobcu vyzval, aby v lehote 10 dní od doručenia uznesenia vady žaloby zo dňa 4.7.2016 odstránil s tým, že dostatočne konkrétnym spôsobom vo výroku rozhodnutia vymedzil rozsah, v akom je potrebné vady žaloby odstrániť. Žalobca reagoval na uznesenie súdu doplnením žaloby - špecifikáciou žalovanej sumy zo dňa 16.10.2020, doručenou súdu dňa 20.10.2020 na čl. 228 spisu. V tomto podaní rozhodujúce skutkové tvrdenia doplnil. Uviedol, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 21.8.2008 zmluvu o účte č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca zriadil a viedol pre žalovaného účet. Podľa tejto zmluvy bol žalobca oprávnený za poskytovanie produktov a služieb účtovať na ľarchu vedeného účtu poplatky podľa aktuálneho sadzovníka poplatkov. Po uzavretí zmluvy o účte zmluvné strany uzavreli dňa 8.10.2012 aj zmluvu o povolenom prečerpaní na účte, ktorou bol žalovanému poskytnutý limit povoleného prečerpania vo výške 330,- € s variabilnou úrokovou sadzbou vo výške 19,9 % ročne. Žalobca poukázal na to, že náležitosti zmluvy o povolenom prečerpaní upravuje ustanovenie § 10 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Uviedol, že povolené prečerpanie je úverom, ktorý dlžník čerpá naraz alebo po častiach vo výške a termínoch podľa svojej potreby, až do výšky poskytnutého limitu. Splácanie povoleného prečerpania sa uskutočňuje automaticky. Žalovaný prekročoval povolený limit povoleného prečerpania, čím zmluvu porušil tým, že sa dostal do omeškania s vyplatením povoleného prečerpania, na základe čoho žalobca dňa 30.9.2013 žalovanému limit povoleného prečerpania znížil na 0,- €. Zrušením povoleného prečerpania a neuhradením dlžnej sumy sa dostal žalovaný do nepovoleného debetu vo výške debetného zostatku na účte. Tým, že sa dostal na účte do nepovoleného prečerpania a tento dlh nevyrovnal, žalobca účet žalovaného zatvoril. Pred zatvorením účtu dňa 14.10.2013 vykonal internú účtovnú transakciu, prevod, ktorým debetný zostatok na účte žalovaného previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet. Ide o internú transakciu banky. Žalovaná suma 478,86 € predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného od otvorenia účtu dňa 21.8.2008 až do jeho zatvorenia dňa 14.10.2013. Z tabuľky, ktorá je súčasťou tohto podania, vyplýva pri type transakcie vo vzťahu ku kreditným položkám: prichádzajúce platby 434-krát vo výške 6.856,92 €, poplatky za transakcie 1-krát 2,26 €, úroky kreditný 4-krát 0,01 €, vklady v hotovosti 48-krát 1.794,60 € a prichádzajúce platby 33-krát spolu vo výške 662,43 €. Kreditné transakcie spolu boli vykonané vo výške 9.316,21 €. Vo vzťahu k debetným transakciám z tabuľky vyplývajú tieto údaje: platby POS počet transakcií 247-krát vo výške 903,22 €, poplatky za transakcie 120-krát vo výške 186,14 €, poplatok za balík služieb 36-krát vo výške 16,89 €, úroky / daň 34-krát vo výške 81,96 €, výbery z bankomatov Prima banky 214-krát vo výške 5.525,44 €, výbery z bankomatov inej banky 128-krát vo výške 2.524,46 €, SMS notifikácia 17-krát vo výške 12,04 €, výbery v hotovosti 5-krát vo výške 442,52 €, odchádzajúce platby 5-krát vo výške 42,60 €, odchádzajúce platby 5-krát vo výške 55,- € a úroky 1-krát vo výške 4,79 €. Debetné transakcie tak boli vykonané spolu vo výške 9.795,07 €. Celá žalovaná suma je teda nepovoleným debetom predstavujúcim záporný rozdiel medzi debetnými a kreditnými operáciami na účte žalovaného. Ďalej v tomto podaní žalobca poukázal na to, že poplatky sú účtované na základe bodu 4 článku VI zmluvy o účte, v zmysle ktorého je banka za poskytovanie produktov / služieb oprávnená zúčtovať si poplatky podľa sadzovníka poplatkov banky v platnom znení, pričom výška jednotlivých poplatkov je uvedená v samotnom sadzovníku. Všetky poplatky boli podľa žalobcu žalovanému účtované za jednoznačne a jasne vymedzené protiplnenie, ktoré bolo žalobcovi poskytnuté. Vo vzťahu k úrokom žalobca poukázal na to, že počas trvania

povoleného prečerpania v nadväznosti na bod 1 zmluvy o povolenom prečerpaní sadzba úroku bola dojednaná vo výške 19,9 % ročne, avšak počas trvania nepovoleného prečerpania v nadväznosti na VOP bod 23, časť A, oddiel III v spojení s výveskou úrokových sadzieb časť úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu predstavovala sadzba úroku 28 % ročne. Tiež poukázal na to, že nedodržanie povinnosti podľa § 18 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zákon nesankcionuje bezúročnosťou prekročenia. Žalobca ku skutkovým tvrdeniam, ktoré doplnil čiastočne v odvolacom konaní a následne po výzve súdu zaslanej po rozhodnutí odvolacieho súdu, v odvolacom konaní doručil súdu i zmluvu o povolenom prečerpaní.

6. Súd prvej inštancie na prejednanie veci nariadil pojednávanie, ktoré vykonal v neprítomnosti strán. Strana žalobcu svoju neprítomnosť ospravedlnila, vyjadrila súhlas s prejednaním veci v jej neprítomnosti, nepožiadala o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Žalovaný, ktorému bolo predvolanie na termín pojednávania doručené fikciou, vo vzťahu ku ktorému súd konštatoval zachovanie lehoty na prípravu pojednávania v zmysle § 178 ods. 2 CSP, sa na pojednávanie rovnako nedostavil, svoju neprítomnosť však neospravedlnil, nepožiadal o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov - zmluvou o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, zmluvou o povolenom prečerpaní na účte, výpisom z účtu žalovaného, sadzobníkom poplatkov žalobcu, úrokovými sadzbami produktov žalobcu a všeobecnými obchodnými podmienkami žalobcu. Na základe vykonaného dokazovania mal zistený nasledovný skutkový stav a vyvodil z neho nasledovné právne závery.

7. Dňa 21.8.2008 uzatvoril žalobca (v tom čase pod obchodným menom Dexia banka Slovensko, a.s.) so žalovaným zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, na základe ktorej bol žalovanému zriadený osobný účet Axion. Obsah zmluvy tvoril aj návrh žalovaného na uzatvorenie zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty Maestro, zmluva o poskytovaní služby elektronického bankovníctva. Z bodu 4. zmluvy vyplýva, že žalovaný ako majiteľ účtu nepodal návrh na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby Povolené prečerpanie na osobnom účte, pretože v tejto časti je zaškrtnutá kolónka s názvom „nie“. Následne však dňa 8.10.2012 uzavreli strany sporu aj zmluvu o povolenom prečerpaní na účte, ktorú žalobca doručil súdu až v odvolacom konaní. Z tejto zmluvy vyplýva, že žalovanému bolo zriadené povolené prečerpanie do výšky limitu 330,- € pri variabilnej úrokovej sadzbe 19,9 % ročne. V zmysle bodu 2 uvedenej zmluvy žalobca ako banka je oprávnený zaúčtovať si na ťarchu účtu, resp. na ťarchu akéhokoľvek iného účtu klienta, teda žalovaného, poplatok za zriadenie, zmenu, prehodnotenie limitu povoleného prečerpania vo výške uvedenej v sadzobníku poplatkov žalobcu v platnom znení, ktorý je banka oprávnená za podmienok stanovených vo VOP meniť. Za obdobie od otvorenia účtu 21.8.2008 až po jeho uzavretie 14.10.2013 boli na účte žalovaného vykonané kreditné i debetné transakcie. Kreditné transakcie boli vykonané spolu vo výške 9.316,21 € a tie debetné vo výške 9.795,07 €, pričom v rámci debetných transakcií boli žalovanému účtované i poplatky, úroky, či daň spolu vo výške 301,82 €. Žalovaný tým, že prekročil rámec povoleného prečerpania, ktoré sa po zatvorení účtu zo strany žalobcu stalo prečerpaním nepovoleným, porušil zmluvné povinnosti. Zostatok v zmysle výpisov z účtu žalovaného ku dňu uzavretia účtu 14.10.2013 predstavoval 478,86 €. Táto suma predstavuje rozdiel medzi kreditnými a debetnými položkami, resp. transakciami na účte žalovaného.

8. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 OZ záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa ust. § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka (ďalej len OBZ) zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa ust. § 709 ods. 1 OBZ banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre prevody peňažných prostriedkov.

Podľa ust. § 710 OBZ ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 711 ods. 1 OBZ za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

Podľa ust. § 497 OBZ zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 OBZ od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzavretia zmluvy o povolenom prečerpaní (ďalej len ZoSÚ) sa na účely tohto zákona prekročením rozumie automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania.

Podľa § 10 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti: a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w), b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške, c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu.

Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (1). Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné

zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné (2). Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (3). Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (4).

Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

9. Posudzovaný právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou. Právny vzťah založený zmluvou o bežnom účte je nevyhnutné posudzovať nielen podľa ustanovení Obchodného zákonníka (keďže zmluva o bežnom účte je tzv. absolútny obchod podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka), ale aj podľa právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru, pretože žalobca pri uzatváraní zmluvy o bežnom účte vystupoval zároveň ako dodávateľ, s poukazom na predmet jeho podnikania, zatiaľ čo žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy o bežnom účte nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. V prípade uzatvorenia zmluvy o zriadení debetného limitu sa vzájomné práva a povinnosti strán spravujú zmluvou o úvere. Ak je teda vzťah medzi stranami sporu svojim charakterom spotrebiteľským vzťahom, je pre existenciu platne uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere predpísaná písomná forma. V tomto spore uzatvorenie dohody o debetnom limite - povolenom prečerpaní v písomnej podobe bolo stranou žalobcu preukázané, hoci až v odvolacom konaní. Nebolo sporné, že žalobca umožnil žalovanému čerpať peňažné prostriedky z bežného účtu aj nad rámec peňažných prostriedkov na jeho účte, a to až do výšky povoleného limitu. Robil tak na základe zmluvy o povolenom prečerpaní. Táto zmluva má povahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/20010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný však prekračoval aj tento povolený limit, v dôsledku čoho žalobca povolené prečerpanie znížil na 0 €, zrušil ho. Žalobca v rámci svojich rozhodujúcich skutkových tvrdení produkovaných v žalobe, doplnených až v odvolaní a po rozhodnutí odvolacieho súdu, dôvodil, že žalovaná suma je napriek preukázanému povolenému prečerpaniu sumou nepovoleného prečerpania. Právna kvalifikácia je však vecou súdu, ktorý podradí tvrdený skutkový stav pod príslušnú právnu normu.

10. Zo skutkových zistení mal súd za jednoznačne preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným došlo uzatvorením zmluvy o bežnom účte k vzniku záväzkového zmluvného vzťahu, v rámci ktorého bol žalobca oprávnený prijímať platby v prospech žalovaného ako majiteľa účtu a na druhej strane podľa jeho pokynov z tohto účtu realizovať platby. Strany uzavreli spolu aj zmluvu o povolenom prečerpaní, na základe ktorej žalobca umožnil žalovanému čerpanie peňažných prostriedkov z účtu, ktoré neboli kryté zostatkom na účte, a to len do určeného limitu 330 € pri variabilnej úrokovej sadzbe vo výške 19,9 % ročne. Žalovaný mal opakovane tento limit prekračovať, v dôsledku čoho žalobca jeho účet zatvoril. Z uvedeného možno bez pochyb ustáliť, že žalovaný ďalej nemohol peňažné prostriedky zo svojho účtu čerpať. Preto sa logicky nemohol do nepovoleného prečerpania dostať. Súd preto ustálil žalovaný nárok ako zmluvný. Neboli produkované tvrdenia, či dôkazy k tomu, aby ho bolo možné kvalifikovať ako bezdôvodné obohatenie (prečerpanie nepovolené). Ani z tabuľkového výpisu žalobcu nie je zrejmé, či by niektoré z operácií boli realizované žalovaným aj po dátume 30.9.2013, kedy mal žalobca žalovanému povolené prečerpanie zrušiť, či po dátume 14.10.2013, kedy mal žalobca účet žalovaného zatvoriť. V tomto smere súd odkazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/189/2019-285- zo dňa 27.8.2019, ktorý pri totožne produkovanom skutkovom stave totožným žalobcom ustálil, že ide o nárok

uplatnený zo zmluvy, a to i v nadväznosti na § 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

11. Nakoľko vzťah zmluvných strán súd kvalifikoval ako spotrebiteľský, zmluvu o povolenom prečerpaní podrobil prieskumu z pohľadu zákonom vyžadovaných náležitostí. Sám žalobca v doplnení žaloby poukazoval na to, že náležitosti zmluvy o povolenom prečerpaní upravuje ustanovenie § 10 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia, v spojení s § 9 ods. 1 písm. f) a w) tohto zákona, musí zmluva o povolenom prečerpaní obsahovať okrem iného i dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania. Absenciu náležitosti týkajúcej sa písm. f), teda doby trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru ZoSÚ, sankcionuje zákon v § 11 ods. 1 písm. a/ bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. V danom prípade zmluva o povolenom prečerpaní na účte žalovaného túto zákonnú náležitosť nespĺňa, v nadväznosti na čo je potrebné úver poskytovaný v danom prípade vo forme povoleného prečerpania považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca preto podľa názoru súdu nemá nárok na úrok uvedený v tejto zmluve vo výške 19,9 % ročne a nemá nárok ani na poplatky. V nadväznosti na doplnenie žaloby v časti odôvodnenia týkajúceho sa poplatkov, v ktorom poukazoval na to, že tie účtoval v zmysle bodu 4 článku VI zmluvy o osobnom účte, súd poukazuje na to, že žalobca však aj napriek jednoznačnému záveru odvolacieho súdu a napriek konkrétnej výzve súdu prvej inštancie neprodukoval tvrdenia a k nim neoznačil dôkazy vo vzťahu k poplatkom, na ktoré žalobcovi vznikol nárok za obdobie od uzavretia zmluvy o osobnom účte do uzavretia zmluvy o povolenom prečerpaní. V tomto štádiu konania bolo potom k tejto časti nároku podľa názoru súdu prvej inštancie už dôvodným ustáliť neunesenie bremena tvrdenia a dôkazu. V nadväznosti na prijatý záver o tom, že žalobcovi nevznikol nárok na úroky a poplatky, potom bolo potrebné v rámci debetných operácií na účte žalovaného odpočítať úroky a poplatky, ktoré v danom prípade účet žalovaného mali zaťažiť spolu vo výške 301,82 €. Pri kreditných transakciách vo výške 9.316,21 € a debetných transakciách vo výške 9.493,25 €, po odpočítaní sumy 301,82 €, predstavuje rozdiel 177,04 €. Na túto sumu má podľa názoru súdu žalobca nárok. Táto suma predstavuje rozdiel medzi čerpaniami a plneniami zo strany žalovaného. V tejto časti preto súd žalobe žalobcu vyhovel. Vo zvyšnej časti žalobu z už vyššie uvedených dôvodov ako nedôvodnú zamietol.

12. Pokiaľ ide o úrok uplatnený vo výške 28 %, súd po opätovnom preskúmaní dospel k nasledovným záverom. Ustanovenie bodu 23, časti A, oddielu III VOP, podľa ktorého po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“ je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka potrebné považovať za neplatné, nakoľko ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalobcom požadovaný úrok zo sumy nepovoleného prečerpania vo výške 28 % ročne má de facto povahu sankčného úroku, predstavuje neprípustné obchádzanie kogentného ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje právo veriteľa požadovať pri omeškaní s plnením peňažného dlhu popri plnení i úroky z omeškania. Výška úrokov je pritom limitovaná § 3 Nariadenia vlády SR č. 83/1995 Z. z. a je vzhľadom na jej naviazanie na základnú úrokovú sadzbu ECB variabilná v každom období, je však rádovo nižšia ako žalobcom požadovaný sankčný úrok vo výške 28 % ročne. Sankčný úrok za nepovolené prečerpanie bol žalobcom stanovený v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko jeho výška podstatne prevyšuje úrokovú mieru v dobe dojednaní. Zároveň súd zdôrazňuje, že zo žalobcom predložených listinných dôkazov nevyplýva, že by bol medzi stranami dojednaný úrok vo výške 28 % ročne v prípade nepovoleného prečerpania. Žalobca nepredložil súdu žiadny dôkaz, ktorým by preukázal, že žalobca by mal mať v prípade nepovoleného prečerpania nárok na zaplatenie úroku vo výške 28 % ročne. Žalobca nemôže voči žalovanému uplatňovať nárok na zaplatenie úroku, ktorého výška dohodnutá nebola. Stanovenie výšky úroku v prípade nepovoleného prečerpania v listine „úrokové sadzby produktov“, ktoré nie sú žalovaným ani podpísané, nemožno považovať za dojednanie úroku vo výške 28 % ročne medzi stranami zmluvy. Nie je preto možné sa stotožniť s postupom žalobcu, že jednostranným právnym úkonom, a to všeobecnými obchodnými podmienkami a najmä sadzobníkom, ktoré môže jednostranne kedykoľvek meniť, vytvára žalobca nepovolený debetný zostatok na bežnom účte v rozpore s prejavenu vôľou žalovaného v zmluve, ktorý úrokuje úrokom značne presahujúcim úrokové sadzby bánk pri spotrebiteľských úveroch, napriek tomu, že spotrebiteľovi žiadne peňažné plnenie vo forme, napr. úveru, neposkytuje. Súd takúto zmluvnú podmienku vyhodnotil s poukazom na § 53 Občianskeho zákonníka ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

13. Už rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 9C/90/2015-51 zo dňa 14.9.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 24.11.2016 č. k. 21Co/10/2016-72 bola zmluvná podmienka rovnakého znenia uvedená v 3.12 všeobecných obchodných podmienok Prima banka Slovensko, a. s. účinných od 20.1.2015 v znení: „Pri zúčtovaní poplatkov môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby, úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu.“ pre jej neprijateľnosť vyhlásená za neplatnú. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ bol povinný používať takejto podmienky sa zdržať. Tento rozsudok bol pre žalobcu záväzný, a preto bolo jeho povinnosťou jednak zdržať sa ďalšieho uplatňovania tejto neprimeranej zmluvnej podmienky, ako aj nárokov z nej vychádzajúcich. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudky odvolacích súdov, a to Krajského súdu v Žiline sp. zn. Co/181/2017 zo dňa 25.7.2017 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/83/2017 zo dňa 7.11.2017.

14. Podľa názoru súdu teda žalobcovi nepatrí na základe zmluvy o povolenom prečerpaní nielen úrok vo výške 19,9 %, ale nepatrí mu ani úrok vo výške 28 %. Nakoľko sa však žalovaný bez pochyb dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, žalobcovi vznikol nárok na úrok z omeškania, a to odo dňa 15.10.2013, teda odo dňa nasledujúceho po zatvorení účtu žalovaného až do zaplatenia. K tomuto dňu 15.10.2013 zákonný sankčný úrok z omeškania predstavoval 8,5 % ročne.

15. O trovách tohto konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, a to podľa úspechu v spore. V danom prípade sa žalobca žalobou domáhal zaplatenia sumy 478,86 € (100 %), súd žalobe vyhovel čo do zaplatenia sumy 177,04 € (36,97 %). V tomto rozsahu bol žalobca úspešný. Zvyšok predstavujúci 63,03 % predstavoval teda úspech žalovaného. Čistý úspech žalovaného v tomto spore tak bolo potrebné ustáliť na 26,06 %. V tomto rozsahu mu vzniklo právo na náhradu trov tohto sporového konania voči žalobcovi. Vychádzajúc z obsahu spisového materiálu je však zrejmé, že žalovanému v tomto spore žiadne trovy nevznikli, preto súd, konajúc hospodárne, v súlade s článkom 17 základných zásad CSP, bez potreby vydávania ďalšieho samostatného uznesenia v zmysle § 262 ods. 2 CSP, podľa ktorého by náhrada trov konania na strane žalovaného v danom prípade predstavovala 0,- €, žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže odvolanie podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, a to v lehote 15 dní od jeho doručenia, písomne, na Okresnom súde Čadca.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z. č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Podľa § 125 ods. 3 CSP podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podania urobil.